

Resolució 621/2022, de 22 de juliol 2022

Número d'expedient de la Reclamació: 5972022

Administració reclamada: Ajuntament d'Àger

Informació reclamada: Albarans i tiquets relatius a despeses de combustibles i carburants.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte

Resum: Certament, l'article 164.6 TRLMRLC preveu el dret a còpia de la documentació sol·licitada pels regidors i regidores, però l'Ajuntament o en qüestiona el dret, sinó l'operativitat del dret des de la perspectiva pràctica. Efectivament, la tinta dels tiquets de caixa de carburants objectes de reclamació sol ser poc duradora i amb el temps tendeix a esvaïr-se, de manera que és versemblant una fotocòpia dels tiquets en aquell estat resultaria il·legible. Seria recomanable que, a la vista d'això, l'Ajuntament adoptés la cautela de fer una fotocòpia d'aquests tiquets i albarans en el mateix moment de disposar-ne, i que els arxivés en aquest format, per tal de garantir-ne la perdurabilitat, però si no ho ha fet, com sembla ser el cas, aquest procediment no és la via adequada per exigir-ho. Tenint en compte això, i d'acord mb l'article 36.1.e LTAIPBG, d'aplicació supletòria, que preveu la possibilitat que l'Administració canviï el format d'accés si tècnicament no és possible fer una còpia en el format en què s'ha demanat la informació, cal desestimar la pretensió d'obtenir una fotocòpia dels albarans, i donar per adequadament satisfeta la sol·licitud amb l'estimació de l'accés als tiquets i albarans en format original, dins del termini de dos mesos. En aquestes condicions, s'ha de declarar perdut sobrevingudament l'objecte de la reclamació i finalitzar el procediment per aquesta causa, sens perjudici de mantenir les funcions de supervisió de l'execució indicades al fonament jurídic següent, per al cas que l'Ajuntament incomplexi el seu compromís i no proporcioni l'accés a la informació en els termes i terminis d'accés recollits en aquesta Resolució.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Despeses. carburants. Reclamació contra silenci. Estimació extemporània. Pròrroga en l'execució. Canvi de format. Còpia. Seguiment de l'execució.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 25 de juny de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 597/2022, presentada per un regidor municipal contra l'Ajuntament d'Àger, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. L'empresa reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El dia 7 de juny de 2022, la persona reclamant presenta una sol·licitud d'informació pública a l'Ajuntament d'Àger, sol·licitant una "1.Fotocòpia de tots els albarans emesos, des de l'1 de juliol de 2019 i fins a data d'avui, relatius a les despeses de combustibles i carburants servits per la

benzinera Servi Àger i per l'empresa Petrolis a nom de l'Ajuntament d'Àger. 2. Fotocòpia de les factures emeses des del 30 de juny de 2019 i fins a data d'avui, relatives a les despeses de combustibles i carburants servits per la benzinera Servi Àger i per l'empresa Petrolis, a nom de l'Ajuntament d'Àger. 3. Que se'm faciliti també fotocòpies d'albarans i factures de qualsevol altra empresa del sector del petroli i derivats a nom de l'Ajuntament d'Àger”.

3. La Reclamació presentada el 27 de juny posa de manifest que l'Ajuntament d'Àger no hauria donat resposta a la sol·licitud del reclamant.
4. El 29 de juny de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
5. El 30 de juny de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament d'Àger i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 14 de juliol de 2022 la GAIP rep un correu electrònic de la persona reclamant on adjunta la resolució per part de l'Ajuntament d'Àger, on li comuniquen que estimen parcialment la seva sol·licitud perquè l'Ajuntament no disposa de la totalitat dels albarans sol·licitats i li comuniquen que degut al gran volum d'albarans sol·licitats tardaran dos mesos a donar compliment a la seva sol·licitud. Igualment, li informe que pot acudir a l'Ajuntament a fer la consulta presencial dels albarans reclamats, ja que en el format original les fotocòpies resulten il·legibles.
7. El mateix 14 de juliol, la persona reclamant comunica la recepció d'aquest informe de l'Ajuntament indicat a l'antecedent anterior, i manifesta que es reitera en la seva petició de tenir la documentació fotocopiada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la Disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1ª: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La Disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim

local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la Disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només podrà es desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació

pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació

Dels antecedents es desprèn que l'Ajuntament ha estimat l'accés a tots els justificants i factures de despeses de carburants de què disposa, desestimant-lo exclusivament en relació amb aquells que no conserva documentalment. Tenint en compte que l'article 2.b LTAIPBG defineix la informació pública com aquella que es troba en poder de l'Administració en el moment de ser sol·licitada, la inexistència de la informació en el seu poder li treu la condició d'informació pública i, per tant, eximeix l'administració de l'obligació d'aportar-la.

L'Ajuntament ha demorat l'accés en dos mesos, el què sembla raonable degut al volum d'informació sol·licitada, i en tot cas, no és objecte d'al·legació en contra de la persona reclamant.

Es produeix, igualment, un canvi en el format d'accés; l'Ajuntament ofereix la consulta presencial degut a que el format dels tiquets i albarans originals fa que les fotocòpies resultin il·legibles, mentre que la persona reclamant es ratifica en la voluntat d'obtenir la documentació fotocopiada.

Certament, l'article 164.6 TRLMRLC preveu el dret a còpia de la documentació sol·licitada pels regidors i regidores, però l'Ajuntament o en qüestiona el dret, sinó l'operativitat del dret des de la perspectiva pràctica. Efectivament, la tinta dels tiquets de caixa de carburants objectes de reclamació sol ser poc duradora i amb el temps tendeix a esvair-se, de manera que és versemblant que una fotocòpia dels tiquets en aquell estat resultaria il·legible. Seria recomanable que, a la vista d'això, l'Ajuntament adoptés la cautela de fer una fotocòpia d'aquests tiquets i albarans en el mateix moment de disposar-ne, i que els arxivés en aquest format, per tal de garantir-ne la perdurabilitat, però si no ho ha fet, com sembla ser el cas, aquest procediment no és la via adequada per exigir-ho.

Tenint en compte això, i d'acord mb l'article 36.1.e LTAIPBG, d'aplicació supletòria, que preveu la possibilitat que l'Administració canviï el format d'accés si tècnicament no és possible fer una còpia en

el format en què s'ha demanat la informació, cal desestimar la pretensió d'obtenir una fotocòpia dels albarans, i donar per adequadament satisfeta la sol·licitud amb l'estimació de l'accés als tiquets i albarans en format original, dins del termini de dos mesos.

En aquestes condicions, s'ha de declarar perdut sobrevingudament l'objecte de la reclamació i finalitzar el procediment per aquesta causa, sens perjudici de mantenir les funcions de supervisió de l'execució indicades al fonament jurídic següent, per al cas que l'Ajuntament incompleixi el seu compromís i no proporcioni l'accés a la informació en els termes i terminis d'accés recollits en aquesta Resolució

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos en què els seus requeriments han estat desatesos pel subjectes obligats, i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de juliol de 2022, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 597/2022 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, en haver estimat l'Ajuntament l'accés ple i il·limitat a la informació sol·licitada de la què disposa i es conserva, en el format que tècnicament és possible de ser consultada.
2. Requerir a l'Ajuntament d'Àger que faciliti l'accés presencial a la informació abans indicada dins del termini màxim de dos mesos, i a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 597/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.